

hendes Tanker ikke lade sig bortføre, og lidt efter opgav hun Spillet, gik hen til Telefonen og ringede Asmus op.

Først spurgte hun til en af sine Bekendte, der for Tiden laa paa hans Klinik; derpaa spøjte hun lidt med ham i Anledning af sit Møde med Generalkonsulens, som hun fortalte om.

»Er det sandt, at Fru Nathalie er i Færd med at indstifte en ny Religion?« spurgte hun.

»Tja — hun reformerer i hvert Fald den Wellerske efter de bedste konfessionelle Mønstre. Jeg veed ikke, om hun udtrykkeligt har erklæret det, men man skal vist helst opfatte hendes kolde Fodbade som en ny Art Daab, der genføder til Lyksalighed. Jeg tror ogsaa, hun et Sted har paastaaet, at hun har faaet Ideen til sit System ved en speciel Aabenbaring. Har hun maaske ikke gjort det endnu, saa kommer det saamænd nok«.

»Men hun skal jo have mange Tilhængere. Endogsaa blandt ret fornuftige Folk«.

»Fornuftige Folk? De eksisterer ikke. Det er en Overtro. Der findes mere eller mindre abnorme Individer, og de første udgør absolut Flertallet. Du kender vist de to Fætre Hildebrandt — Etatsraaden og Professoren. De var begge to ivrige Wellerianere. Nu taaler de ikke mere at se hinanden, fordi Pro-